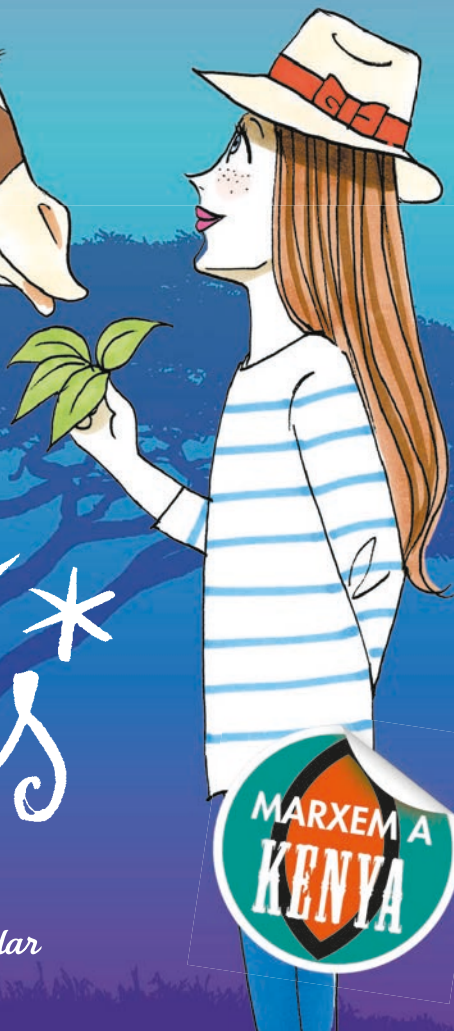

Ana García-Sinert*
*Jordi Labanda

La Zoè a la terra de les estrelles*

Estrella Polar

La Foè
a la terra
de les
estrelles *

Ana García-Sinert *

Jordi * Labanda

© del text: 2015, Ana García-Siñeriz Alonso
© de les il·lustracions d'interior i coberta: 2015, Jordi Labanda
© de la traducció: 2015, Iolanda López Vivancos
© Editorial Planeta, S.A., 2015
© de les característiques d'aquesta edició: 2015, Grup Editorial 62, s.l.u.
Estrella Polar, Av. Diagonal 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
Disseny de la coberta i maquetació: Kim Amate
Primera edició: novembre del 2015
ISBN: 978-84-16519-16-3
Dipòsit legal: B. 22.524-2015
Imprès a Cayfosa
Imprès a Espanya – Printed in Spain

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre és cent per cent lliure de clor i està qualificat com a paper ecològic.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Bē, bē, bē... per fi
me'n podia anar a dormir.

Havia viscut uns dies tan emocionants que hauria desitjat que no s'acabessin mai! Amb en SABU, en JAUMET... i fins i tot amb la pertífera de l'Amanda. Però, al final, els ulls se'm tancaven sols. La mare em va agafar de bracet i em va acompanyar al llit. Ni tan sols em va obligar a rentar-me les dents!

—Només aquesta vegada —va dir, i em va acotxar amb molt de compte—, i perquè estàs tan cansada que... Au, a dormir!

I ja no recordo res més.

O sí.

Recordo tot el que havia passat fins aleshores. El pare, i un avió que era una andròmina, i la Liseta queixant-se, i el poblat a prop de Nairobi, i sobretot en SABU... I tantes aventures...!

I tot havia començat amb una carta.

Una carta d'en Sabu.

 En Sabu!
El meu amic de l'ànima!

Deixeu que us expliqui la història d'en Sabu,

i la meva!
He, he.

Història d'en Sabu i de la Zoè...

Quan era petita, tan petita que la mare em semblava una geganta i en Nic tenia la mida d'una lletnia a la panxa de la mare, tots tres: el pare, la mare i jo, vam fer un viatge a l'Àfrica. La mare em portava lligada al seu cos, com les dones africanes, dins d'un tros de tela o kikoí.

Des d'aleshores, l'Àfrica i la mare van ser els meus llocs preferits del món!

Un dia, la mare va conèixer la Leba, una dona massai que tenia un nen de la meva edat. Era en Sabu! I no només tenia els mateixos anys que jo! Havíem nascut el mateix dia del mateix mes del mateix any. En Sabu i jo. Cadascun en un continent, amb diferents pares, diferents cases, diferent tot...

EL pare va decidir que no podíem ignorar aquella coincidència. I tot i que en Sabu i jo havíem nascut en llocs oposats, les nostres vides havien d'estar unides pels llaços de l'amistat.

Des d'aleshores, en Sabu i jo vam ser amics. I el pare em portava a Kenya amb ell sempre que podia per veure el meu germà africà: en Sabu.

Aquesta és la nostra història, la història de la nostra amistat.

I un dia com qualsevol altre va arribar la carta d'en Sabu que deia això:

Hola Zoè!

Espero que estiguis bé, i en Nic també 😊

Ha passat una cosa terrible! Has de fer-hi alguna cosa, URGENTMENT!!

No m'atreveixo a explicar-t'ho per carta, però és important que vinguis abans de dos dies.

Segur que em podràs ajudar!

T'espero, i confio en tu.

Gràcies, amiga meva!

La carta d'en Sabu ho deia clarament.

Hi havíem d'arribar en menys de 48 hores!

I els desitjos d'en Sabu
eren ORDRES per a mi.

Sabu

Trets d'identitat:

Pertany a la tribu dels massai.

Aficions:

Cuidar els animals.

No li agrada:

La gent que se'n vol aprofitar.

Somia:

Que tothom respecta la natura.

Viuen a **KENYA** i a **TANZÀNIA**, i són molt populars per la roba de color vermell que porten.

Tenen un idioma propi, el **MASAI**, però també parlen **SWAHILI** i anglès. I tot i que conserven la vestimenta tradicional, alguns tenen fins i tot telèfon mòbil. Ballen la seva dansa tradicional en cercle i fan salts espectaculars.

Tradicionalment es dedicaven al **pasturatge**, però han perdut la major part de les seves terres, que han esdevingut parcs naturals o bé són explotades per empreses dedicades a la cacera.

Els MASSAI

En un cas d'emergència com aquest només tenia una opció: el **PARE**. Ell ens ajudaria. I tractant-se d'en SABU, encara més.

Perquè, el més curiós d'aquesta història és que **JA** teníem previst viatjar a l'Àfrica. Però no tan aviat.

—Zoè! —va exclamar el pare, sorprès—. El viatge està previst per a d'aquí dues setmanes. No passarà res per esperar una mica, oi?

NOOOO!!

Sí que passava. SÍ!!!

En Sabu ho deia ben clar. Havíem d'estar al seu poblat abans de l'endemà **a la nit**. Si no, passaria alguna cosa terrible.

El què? Ni idea. Ho sabia quan hi arribés... Però no li podíem fallar!

—Pare! —vaig exclamar—. Tu saps que **SEMPRE** us faig cas, però aquesta vegada és **MOLT** important que hi anem quan diu en SABU. Deu tenir una raó de pes.

El pare em va escoltar sense parpellejar. Després, amb expressió una mica enfadada va consultar la seva agenda electrònica.

—Vejam... —va dir ajustant-se les ulleres—, com a màxim podríem sortir avui a última hora. Ara no puc; tinc una reunió importantíssima.

BÉ! Això ja era molt...

—I creus que hi arribarem a temps? —li vaig preguntarangoixada.

—Crec que sí —va respondre—. Parla amb la Rose de part meva, i que ho organitzi tot. Au, afanya't. Si vols sortir com més aviat millor, vés. Has d'avisar la teva mare, agafar el raspall de dents... Ja! —I, rient, em va fer fora del seu despatx.

A les ordres! GRÀCIES, PARE!! És el millor...

Vaig abandonar l'oficina i vaig anar corrent cap al despatx de la Rose.

—**Ens en anem a l'Àfrica!!** —vaig exclamar.

La noia va aixecar la mirada de l'ordinador. La Rose és l'assistent personal del pare, i també és la millor, he, he.

—Ja ho sé, Zoè! —va dir somrient—. Ho tinc tot a punt: els bitllets, la reserva de l'hotel, les...

Uf!

Pobra Rose;
tota aquella
feinada per
a res.

—Em sap molt greu,
però ja l'hi he explicat
al pare! —vaig dir—.
És una emergència.
**Hem de marxar
AVUI!**

La Rose em va mirar sorpresa, però ràpidament va consultar l'ordinador.

—I suposo que per a això tan important hauràs d'anar-hi acompanyada dels teus amics, oi? —va preguntar mossegant el llapis.

—**És clar!** —vaig respondre—. Tenim, ehem, una missió important per aconseguir.

Gràcies, gràcies, gràcies! La Rose canviaria tots els plans perquè poguéssim arribar-hi a temps.

—Sisplau, ho has d'arreglar. És **MOLT** important —vaig insistir.

La Rose em va abraçar, somrient.

—No pateixis —va dir, mentre mirava fixament la pantalla—. A veure què hi puc fer!

I de seguida va oblidar que jo era allà. Va consultar pàgines web i va fer trucades telefòniques. **Fins i tot va parlar en rus!**

I al cap d'un quart d'hora...

—Ja ho tinc!

La Rose havia trobat un vol i havia canviat la reserva de l'hotel. I també havia aconseguit convèncer els pares de tots els meus amics. Fins i tot havia concertat una visita amb un veterinari perquè autoritzés el viatge de la Kira... Què us havia dit? És o no és la millor?

—Només hi ha un petit problema —va avançar amb una mirada trapella—: no viatjarem amb l'avió que fa servir el teu pare normalment, sinó amb l'únic que ha acceptat portar-nos avui...

Aleshores em va ensenyar la pantalla del seu ordinador. GLUBS! Una andròmina una mica desmanegada, amb uns símbols estranys a les ales...

AIR KUTROWSKI???

—Et garanteixo que és una companyia molt seriosa, tot i el nom que té —va afirmar.

Si ella ho deia...

—I el pilot és el millor! No et sembla molt guapo? —em va preguntar, ampliant la foto.

Sens dubte era **MOLT** guapo. Però no sé si n'hi hauria prou perquè la Liseta acceptés pujar al trasto volador de, ehem, AIR KUTROWSKI.

Però jo també havia de demanar a la Rose un *petit* favor.

—Sobretot, no comentis res de tot això a la Liseta —li vaig dir—. Ja saps que dóna massa importància a les aparences, he, he... Ja l'hi direm quan estiguem a punt d'embarcar.

Seria UNA SORPRESA!

Malauradament, de les dolentes, he, he.

COMENÇA EL DIA AMB LA BOCA OBERTA

L'HIPPOPOTAMUS TIMES

MISTERIÓS MILIONARI DESTINA LA SEVA FORTUNA A L'ÀFRICA

Doncs sí, hi ha gent que vol ajudar els altres. I avui s'ha sabut que un personatge misteriós que no desitja revelar el seu nom ha donat gairebé tota la seva fortuna a les organitzacions africanes: animals salvatges, protecció de la natura, projectes en països en via de desenvolupament. Benvingut, senyor com-se-digui. I moltes gràcies, encara que no sapiguem qui és!

Vlad Ales- Kowski

Professió:

Pilot d'avió.

Li encanta:

Volar a l'Àfrica sota les estrelles.

No li agraden:

Les turbulències... aaarg!

Somia:

Volar (amb la Rose) cap a l'horitzó i més enllà.

